

Kun have 6 eller 7. Og hvorledes har Bataillonens tilveiebragt dem? Den har dem ikke selv alle, men laaner hos Reserverebataillon, forsaavidt denne har en Premierlieutenant, og ligeledes laaner den en Underofficer. Den Siniebataillon, der faar Rekruter ind, mangler ogsaa Befalingspersonale og laaner saa hos Leirbataillon om trent Halvdelen af dennes Underkorporaler — Noget, der ikke har været tilligget — for at Rekruterne dog kunne blive uddannede paa nogenlunde forsvaerlig Maade. Endelig faar Bataillonerne i Leiren undertiden en Tilgang derved, at Officerskøtoens næstældste Klasse bliver hævet og Eleverne fordelt mellem Bataillonerne; men den Nytte, disse faae deraf, er ikke stor, thi det hænder oftere ved et Infanterikompagni at faae til Tjeneste en Artillerikøtoenant, som aldrig har set Andet end en Kanon og aldrig ført en Deling, og som er mere til Byrde end til Nytte. Men netop fordi Afdelingerne ere saa slet forsynede med Befalingsmandskab og slet ikke mobiliserede paa den Maade, Hærløven havde forudsat, netop derfor er det uundgaaelig nødvendigt, at Detaillen gøres i ganske andet Omfang end tidligere, og netop derfor gaar det ikke an at indskrænke alle de Vølfser, Kompagni-, Bataillons- og Brigadesvølfser, der maa gaa forud og gøres i tilstrækkeligt Omfang, inden man kan gaa over til større Vølfser. Det er allerede omtalt, at Rytteriet møder med 2 Eskadroner, der have, faaet Rekruter ind og derfor ikke have den tilstrækkelige Færdighed, og Artilleriet møder med 2 Batterier, sammenstykkede af begge Artilleriregimenters 9 Batterier, forsaavidt angaar Personer og Veste. Netop for et Batteri, der sammensættes paa den Maade, anser jeg det for godt, at de komme til at marschere, thi derved lære de hinanden lidt at kjende. Naar det er blevet sagt, at der er hengaaet 15 Dage med at komme frem og tilbage, saa skyldes dette de 2 Batterier, idet der aldrig er tilstrækkeligt Transportmateriale til Overførsel fra Kallundborg til Aarhus, og Batterierne komme derfor først afsted den 18de eller 19de, istedetfor, som de burde, den 15de, hvorfor de da ogsaa selvfølgelig komme saa sildigt i Leiren. — Jeg tillader mig at tro, at det er en almindelig Anerkjendelse hos dem, der have haadt den Hæere at kommandere i Leiren, at der er naaet et forholdsvis godt og ordentligt Resultat ved vore Leirsamlinger. At de fremmede Officerer, der have været tilstede i Leiren, ikke have undladt at udtale deres Beundring over de naaede Resultater, synes jeg ogsaa vidner til Fordel for disse Vølfser. At det er naaet, skyldes i en ikke uvæsentlig Grad den Maade, hvorpaa der er arbejdet fra Befalingsmændenes Side, men sikkert ogsaa den gode Villie, hvormed Mandskabet har arbejdet. Jeg skal ikke mod de Herrer's Protester benegte, at Mandskabet har lidet Lyst til at komme i Leiren, men naar de først ere komne der, befinde de sig overmaade vel og tage

fat med Liv og Lyst. Og det er naturligt, fordi Vølfsernes Karakter i Leiren er anlagt paa en helt anden Maade end i Garnisonen. Vølfserne der, navnlig Slutningsvølfserne, ere netop paa Grund af de Forhold, det erede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds nævnte, de mange Hindringer, der lægges veien for Benyttelsen af Terrainet udenfor Garnisonen, væsentlig henviste til Øjers-pladsen og blive derfor i Længden kjedelige og trættende. I Leiren derimod forandre Forholdene sig. Der har man fuld Frihed til at benytte Terrainet, og Vølfserne faae derved en ganske anden Karakter. Enhver, der har haft Leilighed til at følge vore Leirsamlinger fra 1868 til nu, vil og maa erkjende den enorme Fremgang, der har været i Fodfolket netop som Følge af disse Leirsamlinger og den Maade, hvorpaa Terrainet der er blevet benyttet. Naar jeg stadig berører Fodfolket, er det, fordi det er min Overbevisning, at det, man har villet skabe ved Hærløven, væsentligst er en Infanterileir. Skulle vi altsaa bort fra det, som mange af os anse for et Gode, og ind paa en ny Vej, maa vi komme til en Uddannelse, der gjør det muligt, at den Læ, der er bestemt til Rekruternes Uddannelse, ogsaa udelukkende anvendes dertil og ikke afbrydes ved Vagt- og Arbejdstjeneste — og det er paa Grundlag deraf, at alle tidligere Forslag om Rantonnementsvølfser ere blevne baserede —, saa kan jeg gaa med til en Forandring, men ellers ikke, og jeg skal da ikke være bange for at afsnappe nogle Dage i Vølfsestiden, — jeg skal ikke nævne noget Tal, det kan man altid forhandle om siden. Men som Forholdene nu ere, kan jeg ikke gaa med, og mindst, naar jeg skal se hen til den Kompensation, som skal ydes i Form af den store, afluttende Vølfse. Denne vil blive Et af To: Enten en Generalstabsvølfse med Tropper, og saa vil Staben have lidt Nytte af den, Tropperne slet ingen, thi den skal da væsentligst holde sig til Landeveiene for ikke at gjøre Stade; eller en Vølfse for Tropperne, og saa vil den koste enormt. Det vil ikke være muligt i Diebliffet at angive nogenstørst Sum. Og en Ting maa man ikke glemme, nemlig, at den Støtte, man kunde have i, at der var Befalingsmænd nok til at passe paa Mandskabet, saa der ikke til Nytte blev foretaget Bestadigelser, har man ikke, fordi Antallet af Befalingsmænd er i saa høi Grad indskrænket. Havde man det fulde Antal af Befalingsmænd med Afdelinger, der vare fuldstændig godt sammenercerede, virkelig disciplinerede, var der Mulighed for, at Staden kunde holdes indenfor rimelige Grændser. Men naar det ikke er Tilfældet, har man ikke Nogetstørst at holde sig til ved en Beregning over Omkostningerne. Svad selve den foreslaaede Vølfse angaar, tillader jeg mig at tro, at den slet ikke har Noget at bestille med de Rantonnementsvølfser, som man har tænkt paa her i Thinget ved tidligere Leilige-